

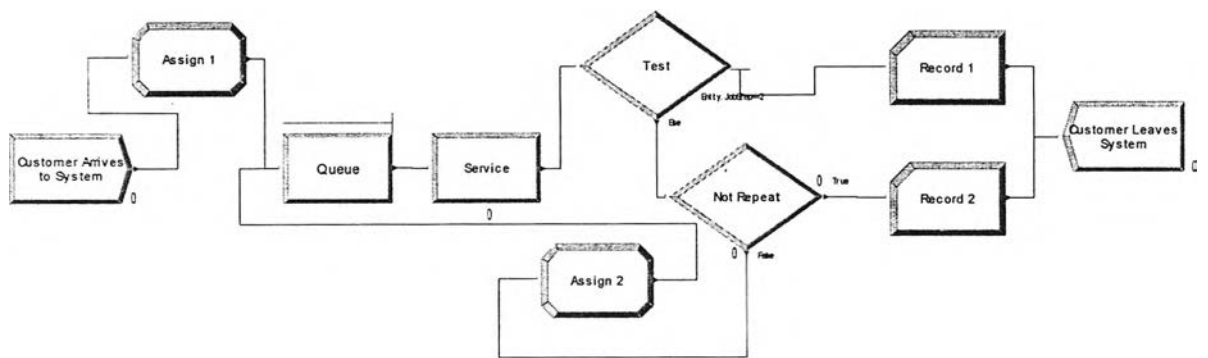
บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์

4.1 ส่วนที่ 1 ตัวแบบแถวคอยวนซ้ำแบบสามัญ

สร้างตัวแบบแถวคอยวนซ้ำแบบสามัญด้วยโปรแกรม Arena

ทำการสร้างตัวแบบแถวคอยวนซ้ำแบบสามัญตามลักษณะและสมมติฐานของตัวแบบแถวคอย ด้วยโปรแกรมจำลองเชิงพาณิชย์ (Arena) ได้ดังนี้

รูปที่ 4.1 แสดงตัวแบบแถวคอยวนซ้ำแบบสามัญที่สร้างด้วยโปรแกรม Arena

4.1.1 ผลที่ได้จากการจำลองตัวแบบแถวคอยวนซ้ำแบบสามัญในสถานการณ์ต่างๆ

4.1.1.1 ตัวแบบแถวคอยวนซ้ำแบบสามัญ ซึ่งมีนโยบายการให้บริการแบบไม่กำหนดความสำคัญการให้บริการก่อน
ผลที่ได้จากการจำลองเป็นดังนี้

ตารางที่ 4.1 ตารางแสดงผลที่ได้จากการจำลองตัวแบบแถวคอยวนซ้ำแบบสามัญ ซึ่งมีนโยบายการให้บริการแบบ ไม่กำหนดความสำคัญการให้บริการก่อน เมื่อสัดส่วนของลูกค้าที่ใช้บริการซ้ำ 25%

λ	μ	\bar{W}	k	S
0.5	1	1.4089	28	0.2571
0.5	0.333	*	*	*
0.5	0.2	*	*	*
0.167	1	0.2687	28	0.2517
0.167	0.333	4.5419	28	0.2517
0.167	0.2	*	*	*
0.1	1	0.1505	20	0.1354
0.1	0.333	1.7173	20	0.1877
0.1	0.2	7.5240	35	0.2940

* หมายถึง ระบบไม่สามารถเข้าสู่สภาวะอยู่ตัว (Steady state) ได้

จากตารางที่ 4.1 จะแสดงค่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคน (\bar{W}) จำนวนกลุ่มตัวอย่าง Batch means (k) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน Batch means (S) ซึ่งเมื่อกำหนดให้อัตราการเข้ามาใช้บริการของลูกค้าโดยเฉลี่ยต่อนาที (λ) คงที่ แล้วเพิ่มอัตราการให้บริการลูกค้าในร้านอาหารโดยเฉลี่ยต่อนาที (μ) จะพบว่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนลดลง แต่เมื่อกำหนดให้อัตราการให้บริการลูกค้าในร้านอาหารโดยเฉลี่ยต่อนาทีคงที่ แล้วเพิ่มอัตราการเข้ามาใช้บริการของลูกค้าโดยเฉลี่ยต่อนาที จะพบว่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนเพิ่มขึ้น และเมื่อกำหนดให้อัตราการเข้ามาใช้บริการของลูกค้าโดยเฉลี่ยต่อนาที และอัตราการให้บริการลูกค้าในร้านอาหารโดยเฉลี่ยต่อนาทีเพิ่มขึ้น จะพบว่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนลดลง โดยที่เวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนมากที่สุดเท่ากับ 7.5240 นาที (เมื่อ $\lambda = 0.1$ และ $\mu = 0.2$) และน้อยที่สุดเท่ากับ 0.1505 นาที (เมื่อ $\lambda = 0.1$ และ $\mu = 1$)

ตารางที่ 4.2 ตารางแสดงผลที่ได้จากการจำลองตัวแบบแถวคอยวนซ้ำแบบสามัญ ซึ่งมีนโยบายการให้บริการแบบไม่กำหนดความสำคัญการให้บริการก่อน เมื่อสัดส่วนของลูกค้าที่ใช้บริการซ้ำ 50%

λ	μ	\bar{W}	k	S
0.5	1	3.2848	24	0.2345
0.5	0.333	*	*	*
0.5	0.2	*	*	*
0.167	1	0.4078	25	0.2364
0.167	0.333	10.1505	23	0.2264
0.167	0.2	*	*	*
0.1	1	0.2151	20	0.1534
0.1	0.333	2.7860	37	0.3072
0.1	0.2	16.9289	20	0.2069

* หมายถึง ระบบไม่สามารถเข้าสู่สภาวะอยู่ตัว (Steady state) ได้

จากตารางที่ 4.2 จะแสดงค่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคน (\bar{W}) จำนวนกลุ่มตัวอย่าง Batch means (k) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน Batch means (S) ซึ่งเมื่อกำหนดให้อัตราการเข้ามาใช้บริการของลูกค้าโดยเฉลี่ยต่อนาที (λ) คงที่ แล้วเพิ่มอัตราการให้บริการลูกค้าในร้านอาหารโดยเฉลี่ยต่อนาที (μ) จะพบว่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนลดลง แต่เมื่อกำหนดให้อัตราการให้บริการลูกค้าในร้านอาหารโดยเฉลี่ยต่อนาทีคงที่ แล้วเพิ่มอัตราการเข้ามาใช้บริการของลูกค้าโดยเฉลี่ยต่อนาที จะพบว่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนเพิ่มขึ้น และเมื่อกำหนดให้อัตราการเข้ามาใช้บริการของลูกค้าโดยเฉลี่ยต่อนาที และอัตราการให้บริการลูกค้าในร้านอาหารโดยเฉลี่ยต่อนาทีเพิ่มขึ้น จะพบว่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนลดลง โดยที่เวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนมากที่สุดเท่ากับ 16.9289 นาที (เมื่อ $\lambda = 0.1$ และ $\mu = 0.2$) และน้อยที่สุดเท่ากับ 0.2151 นาที (เมื่อ $\lambda = 0.1$ และ $\mu = 1$)

ตารางที่ 4.3 ตารางแสดงผลที่ได้จากการจำลองคิวแบบแถวคอยวนซ้ำแบบสามัญ ซึ่งมีนโยบายการให้บริการแบบ ไม่กำหนดความสำคัญการให้บริการก่อน เมื่อสัดส่วนของลูกค้าที่ใช้บริการซ้ำ 75%

λ	μ	\bar{W}	k	S
0.5	1	9.4852	22	0.2196
0.5	0.333	*	*	*
0.5	0.2	*	*	*
0.167	1	0.4999	31	0.2724
0.167	0.333	**28.5009	26	2.4743
0.167	0.2	*	*	*
0.1	1	0.2705	20	0.2121
0.1	0.333	4.5641	21	0.2186
0.1	0.2	**46.7510	38	3.1382

* หมายถึง ระบบไม่สามารถเข้าสู่สภาวะอยู่ตัว (Steady state) ได้

** หมายถึง หยุดการจำลองเมื่อขนาดของครึ่งช่วงความเชื่อมั่นของเวลาคอยเฉลี่ยน้อยกว่า 1 นาที

จากตารางที่ 4.3 จะแสดงค่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคน (\bar{W}) จำนวนกลุ่มตัวอย่าง Batch means (k) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน Batch means (S) ซึ่งเมื่อกำหนดให้อัตราการเข้ามาใช้บริการของลูกค้าโดยเฉลี่ยต่อนาที (λ) คงที่ แล้วเพิ่มอัตราการให้บริการลูกค้าในร้านอาหารโดยเฉลี่ยต่อนาที (μ) จะพบว่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนลดลง แต่เมื่อกำหนดให้อัตราการให้บริการลูกค้าในร้านอาหารโดยเฉลี่ยต่อนาทีคงที่ แล้วเพิ่มอัตราการเข้ามาใช้บริการของลูกค้าโดยเฉลี่ยต่อนาที จะพบว่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนเพิ่มขึ้น และเมื่อกำหนดให้อัตราการเข้ามาใช้บริการของลูกค้าโดยเฉลี่ยต่อนาที และอัตราการให้บริการลูกค้าในร้านอาหารโดยเฉลี่ยต่อนาที เพิ่มขึ้น จะพบว่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนลดลง โดยที่เวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนมากที่สุดเท่ากับ 46.7510 นาที (เมื่อ $\lambda = 0.1$ และ $\mu = 0.2$) และน้อยที่สุดเท่ากับ 0.2705 นาที (เมื่อ $\lambda = 0.1$ และ $\mu = 1$)

จากตารางที่ 4.1 , 4.2 และ 4.3 จะพบว่าเมื่อสัดส่วนของลูกค้าที่ใช้บริการซ้ำเพิ่มมากขึ้น จะทำให้เวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนเพิ่มขึ้นด้วย

4.1.1.2 ตัวแบบแถวคอยวนซ้ำแบบสามัญ ซึ่งมีนโยบายการให้บริการแบบกำหนด ความสำคัญการให้บริการก่อน

ผลที่ได้จากการจำลองเป็นดังนี้

ตารางที่ 4.4 ตารางแสดงผลที่ได้จากการจำลองตัวแบบแถวคอยวนซ้ำแบบสามัญ ซึ่งมีนโยบายการให้บริการแบบ
กำหนดความสำคัญการให้บริการก่อน เมื่อสัดส่วนของลูกค้าที่ใช้บริการซ้ำ 25%

λ	μ	\bar{W}	k	S
0.5	1	1.3989	20	0.1412
0.5	0.333	*	*	*
0.5	0.2	*	*	*
0.167	1	0.2491	25	0.2393
0.167	0.333	4.3147	29	0.2609
0.167	0.2	*	*	*
0.1	1	0.1291	20	0.1357
0.1	0.333	1.6183	39	0.3177
0.1	0.2	7.1617	23	0.1670

* หมายถึง ระบบไม่สามารถเข้าสู่สภาวะอยู่ตัว (Steady state) ได้

จากตารางที่ 4.4 จะแสดงค่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคน (\bar{W}) จำนวนกลุ่มตัวอย่าง Batch means (k) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน Batch means (S) ซึ่งเมื่อกำหนดให้อัตราการเข้ามาใช้บริการของลูกค้าโดยเฉลี่ยต่อนาที (λ) คงที่ แล้วเพิ่มอัตราการให้บริการลูกค้าในร้านอาหารโดยเฉลี่ยต่อนาที (μ) จะพบว่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนลดลง แต่เมื่อกำหนดให้อัตราการให้บริการลูกค้าในร้านอาหารโดยเฉลี่ยต่อนาทีคงที่ แล้วเพิ่มอัตราการเข้ามาใช้บริการของลูกค้าโดยเฉลี่ยต่อนาที จะพบว่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนเพิ่มขึ้น และเมื่อกำหนดให้อัตราการเข้ามาใช้บริการของลูกค้าโดยเฉลี่ยต่อนาที และอัตราการให้บริการลูกค้าในร้านอาหารโดยเฉลี่ยต่อนาทีเพิ่มขึ้น จะพบว่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนลดลง โดยที่เวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนมากที่สุดเท่ากับ 7.1617 นาที (เมื่อ $\lambda = 0.1$ และ $\mu = 0.2$) และน้อยที่สุดเท่ากับ 0.1291 นาที (เมื่อ $\lambda = 0.1$ และ $\mu = 1$)

ตารางที่ 4.5 ตารางแสดงผลที่ได้จากการจำลองตัวแบบแถวคอยวนซ้ำแบบสามัญ ซึ่งมึนโยบายการให้บริการแบบ กำหนดความสำคัญการให้บริการก่อน เมื่อสัดส่วนของลูกค้าที่ใช้บริการซ้ำ 50%

λ	μ	\bar{W}	k	S
0.5	1	2.8578	23	0.2298
0.5	0.333	*	*	*
0.5	0.2	*	*	*
0.167	1	0.3913	27	0.2502
0.167	0.333	9.0744	29	0.2598
0.167	0.2	*	*	*
0.1	1	0.1963	22	0.2208
0.1	0.333	2.4076	25	0.2371
0.1	0.2	15.0249	25	0.2408

* หมายถึง ระบบไม่สามารถเข้าสู่สถานะอยู่ตัว (Steady state) ได้

จากตารางที่ 4.5 จะแสดงค่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคน (\bar{W}) จำนวนกลุ่มตัวอย่าง Batch means (k) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน Batch means (S) ซึ่งเมื่อกำหนดให้อัตราการเข้ามาใช้บริการของลูกค้าโดยเฉลี่ยต่อนาที (λ) คงที่ แล้วเพิ่มอัตราการให้บริการลูกค้าในร้านอาหารโดยเฉลี่ยต่อนาที (μ) จะพบว่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนลดลง แต่เมื่อกำหนดให้อัตราการให้บริการลูกค้าในร้านอาหารโดยเฉลี่ยต่อนาทีคงที่ แล้วเพิ่มอัตราการเข้ามาใช้บริการของลูกค้าโดยเฉลี่ยต่อนาที จะพบว่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนเพิ่มขึ้น และเมื่อกำหนดให้อัตราการเข้ามาใช้บริการของลูกค้าโดยเฉลี่ยต่อนาที และอัตราการให้บริการลูกค้าในร้านอาหาร โดยเฉลี่ยต่อนาที เพิ่มขึ้น จะพบว่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนลดลง โดยที่เวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนมากที่สุดเท่ากับ 15.0249 นาที (เมื่อ $\lambda = 0.1$ และ $\mu = 0.2$) และน้อยที่สุดเท่ากับ 0.1963 นาที (เมื่อ $\lambda = 0.1$ และ $\mu = 1$)

ตารางที่ 4.6 ตารางแสดงผลที่ได้จากการจำลองตัวแบบแถวคอยวนซ้ำแบบสามัญ ซึ่งมีนโยบายการให้บริการแบบ กำหนดความสำคัญการให้บริการก่อน เมื่อสัดส่วนของลูกค้าที่ใช้บริการซ้ำ 75%

λ	μ	\bar{W}	k	S
0.5	1	7.7094	35	0.2982
0.5	0.333	*	*	*
0.5	0.2	*	*	*
0.167	1	0.4115	37	0.3054
0.167	0.333	**22.6755	24	2.3510
0.167	0.2	*	*	*
0.1	1	0.2455	21	0.2129
0.1	0.333	3.6047	40	0.3224
0.1	0.2	**38.1129	34	2.9699

* หมายถึง ระบบไม่สามารถเข้าสู่สภาวะอยู่ตัว (Steady state) ได้

** หมายถึง หยุดการจำลองเมื่อขนาดของครึ่งช่วงความเชื่อมั่นของเวลาคอยเฉลี่ยน้อยกว่า 1 นาที

จากตารางที่ 4.6 จะแสดงค่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคน (\bar{W}) จำนวนกลุ่มตัวอย่าง Batch means (k) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน Batch means (S) ซึ่งเมื่อกำหนดให้อัตราการเข้ามาใช้บริการของลูกค้าโดยเฉลี่ยต่อนาที (λ) คงที่ แล้วเพิ่มอัตราการให้บริการลูกค้าในร้านอาหารโดยเฉลี่ยต่อนาที (μ) จะพบว่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนลดลง แต่เมื่อกำหนดให้อัตราการให้บริการลูกค้าในร้านอาหารโดยเฉลี่ยต่อนาทีคงที่ แล้วเพิ่มอัตราการเข้ามาใช้บริการของลูกค้าโดยเฉลี่ยต่อนาที จะพบว่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนเพิ่มขึ้น และเมื่อกำหนดให้อัตราการเข้ามาใช้บริการของลูกค้าโดยเฉลี่ยต่อนาที และอัตราการให้บริการลูกค้าในร้านอาหาร โดยเฉลี่ยต่อนาที เพิ่มขึ้น จะพบว่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนลดลง โดยที่เวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนมากที่สุดเท่ากับ 38.1129 นาที (เมื่อ $\lambda = 0.1$ และ $\mu = 0.2$) และน้อยที่สุดเท่ากับ 0.2455 นาที (เมื่อ $\lambda = 0.1$ และ $\mu = 1$)

จากตารางที่ 4.4 , 4.5 และ 4.6 จะพบว่าเมื่อสัดส่วนของลูกค้าที่ใช้บริการซ้ำเพิ่มมากขึ้น จะทำให้เวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนเพิ่มขึ้นด้วย

4.1.2 การทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับผลต่างระหว่างเวลาคอยเฉลี่ยของสองนโยบาย

เปรียบเทียบค่าที่ใช้วัดประสิทธิภาพการดำเนินงานจากการจำลองระหว่างนโยบายการให้บริการแบบไม่กำหนดความสำคัญการให้บริการก่อนกับนโยบายการให้บริการแบบกำหนดความสำคัญการให้บริการก่อนด้วยการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับผลต่างระหว่างเวลาคอยเฉลี่ยของสองนโยบาย

ผลที่ได้จากการทดสอบสมมติฐานเป็นดังนี้

ตารางที่ 4.7 ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนของนโยบายการให้บริการแบบไม่กำหนดความสำคัญการให้บริการก่อนกับนโยบายการให้บริการแบบกำหนดความสำคัญการให้บริการก่อน เมื่อสัดส่วนของลูกค้าที่ใช้บริการซ้ำ 25% ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

λ	μ	\bar{W}_{FIFO}	$\bar{W}_{Priority}$	ผลการทดสอบ
0.5	1	1.4089	1.3989	$W_{FIFO} = W_{Priority}$
0.5	0.333	*	*	*
0.5	0.2	*	*	*
0.167	1	0.2687	0.2491	$W_{FIFO} = W_{Priority}$
0.167	0.333	4.5419	4.3147	$W_{FIFO} > W_{Priority}$
0.167	0.2	*	*	*
0.1	1	0.1505	0.1291	$W_{FIFO} = W_{Priority}$
0.1	0.333	1.7173	1.6183	$W_{FIFO} = W_{Priority}$
0.1	0.2	7.5240	7.1617	$W_{FIFO} > W_{Priority}$

* หมายถึง ระบบไม่สามารถเข้าสู่สภาวะอยู่ตัว (Steady state) ได้

จากตารางที่ 4.7 จะแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนของนโยบายการให้บริการแบบไม่กำหนดความสำคัญการให้บริการก่อนกับนโยบายการให้บริการแบบกำหนดความสำคัญการให้บริการก่อน เมื่อสัดส่วนของลูกค้าที่ใช้บริการซ้ำ 25% ซึ่งจะเห็นได้ว่า ในกรณีที่ $\lambda = 0.167$, $\mu = 0.333$ และ $\lambda = 0.1$, $\mu = 0.2$ เวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนของนโยบายการให้บริการแบบไม่กำหนดความสำคัญการให้บริการก่อนจะมากกว่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนของนโยบายการให้บริการแบบกำหนดความสำคัญการให้บริการก่อน ส่วนในกรณีที่ $\lambda = 0.5$, $\mu = 1$; $\lambda = 0.167$, $\mu = 1$; $\lambda = 0.1$, $\mu = 1$ และ $\lambda = 0.1$, $\mu = 0.333$ เวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนของนโยบายการให้บริการแบบไม่

กำหนดความสำคัญการให้บริการก่อนจะไม่แตกต่างกับเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนของนโยบายการให้บริการแบบกำหนดความสำคัญการให้บริการก่อน ซึ่งผลจากการทดสอบข้างต้นอาจกล่าวได้ว่านโยบายการให้บริการแบบไม่กำหนดความสำคัญการให้บริการก่อนมีประสิทธิภาพการดำเนินงานไม่มากกว่านโยบายการให้บริการแบบกำหนดความสำคัญการให้บริการก่อนที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

ตารางที่ 4.8 ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนของนโยบายการให้บริการแบบไม่กำหนดความสำคัญการให้บริการก่อนกับนโยบายการให้บริการแบบกำหนดความสำคัญการให้บริการก่อน เมื่อสัดส่วนของลูกค้าที่ใช้บริการซ้ำ 50% ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

λ	μ	\bar{W}_{FIFO}	$\bar{W}_{Priority}$	ผลการทดสอบ
0.5	1	3.2848	2.8578	$W_{FIFO} > W_{Priority}$
0.5	0.333	*	*	*
0.5	0.2	*	*	*
0.167	1	0.4078	0.3913	$W_{FIFO} = W_{Priority}$
0.167	0.333	10.1505	9.0744	$W_{FIFO} > W_{Priority}$
0.167	0.2	*	*	*
0.1	1	0.2151	0.1963	$W_{FIFO} = W_{Priority}$
0.1	0.333	2.7860	2.4076	$W_{FIFO} > W_{Priority}$
0.1	0.2	16.9289	15.0249	$W_{FIFO} > W_{Priority}$

* หมายถึง ระบบไม่สามารถเข้าสู่สภาวะอยู่ตัว (Steady state) ได้

จากตารางที่ 4.8 จะแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนของนโยบายการให้บริการแบบไม่กำหนดความสำคัญการให้บริการก่อนกับนโยบายการให้บริการแบบกำหนดความสำคัญการให้บริการก่อน เมื่อสัดส่วนของลูกค้าที่ใช้บริการซ้ำ 50% ซึ่งจะเห็นได้ว่า ในกรณีที่ $\lambda = 0.5$, $\mu = 1$; $\lambda = 0.167$, $\mu = 0.333$; $\lambda = 0.1$, $\mu = 0.333$ และ $\lambda = 0.1$, $\mu = 0.2$ เวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนของนโยบายการให้บริการแบบไม่กำหนดความสำคัญการให้บริการก่อนจะมากกว่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนของนโยบายการให้บริการแบบกำหนดความสำคัญการให้บริการก่อน ส่วนในกรณีที่ $\lambda = 0.167$, $\mu = 1$ และ $\lambda = 0.1$, $\mu = 1$ เวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนของนโยบายการให้บริการแบบไม่กำหนดความสำคัญการให้บริการก่อนจะไม่แตกต่างกับเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนของนโยบายการให้บริการแบบกำหนดความสำคัญการให้บริการก่อน ซึ่งผล

จากการทดสอบข้างต้นอาจกล่าวได้ว่านโยบายการให้บริการแบบไม่กำหนดความสำคัญการให้บริการก่อนมีประสิทธิภาพการดำเนินงานไม่มากกว่านโยบายการให้บริการแบบกำหนดความสำคัญการให้บริการก่อนที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

ตารางที่ 4.9 ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนของนโยบายการให้บริการแบบไม่กำหนดความสำคัญการให้บริการก่อนกับนโยบายการให้บริการแบบกำหนดความสำคัญการให้บริการก่อน เมื่อสัดส่วนของลูกค้าที่ใช้บริการซ้ำ 75% ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

λ	μ	\bar{W}_{FIFO}	$\bar{W}_{Priority}$	ผลการทดสอบ
0.5	1	9.4852	7.7094	$W_{FIFO} > W_{Priority}$
0.5	0.333	*	*	*
0.5	0.2	*	*	*
0.167	1	0.4999	0.4115	$W_{FIFO} = W_{Priority}$
0.167	0.333	**28.5009	**22.6755	$W_{FIFO} > W_{Priority}$
0.167	0.2	*	*	*
0.1	1	0.2705	0.2455	$W_{FIFO} = W_{Priority}$
0.1	0.333	4.5641	3.6047	$W_{FIFO} > W_{Priority}$
0.1	0.2	**46.7510	**38.1129	$W_{FIFO} > W_{Priority}$

* หมายถึง ระบบไม่สามารถเข้าสู่สภาวะอยู่ตัว (Steady state) ได้

** หมายถึง หยุตการจำลองเมื่อขนาดของครึ่งช่วงความเชื่อมั่นของเวลาคอยเฉลี่ยน้อยกว่า 1 นาที

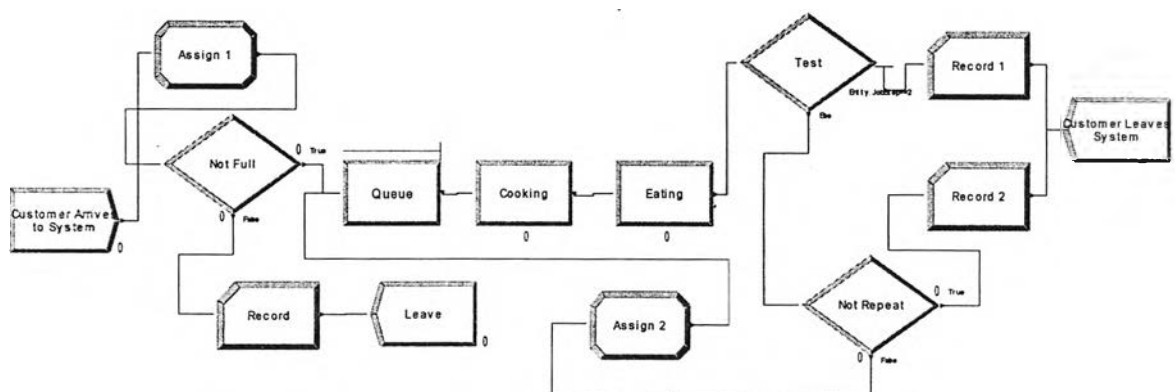
จากตารางที่ 4.9 จะแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนของนโยบายการให้บริการแบบไม่กำหนดความสำคัญการให้บริการก่อนกับนโยบายการให้บริการแบบกำหนดความสำคัญการให้บริการก่อน เมื่อสัดส่วนของลูกค้าที่ใช้บริการซ้ำ 75% ซึ่งจะเห็นได้ว่า ในกรณีที่ $\lambda = 0.5, \mu = 1$; $\lambda = 0.167, \mu = 0.333$; $\lambda = 0.1, \mu = 0.333$ และ $\lambda = 0.1, \mu = 0.2$ เวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนของนโยบายการให้บริการแบบไม่กำหนดความสำคัญการให้บริการก่อนจะมากกว่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนของนโยบายการให้บริการแบบกำหนดความสำคัญการให้บริการก่อน ส่วนในกรณีที่ $\lambda = 0.167, \mu = 1$ และ $\lambda = 0.1, \mu = 1$ เวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนของนโยบายการให้บริการแบบไม่กำหนดความสำคัญการให้บริการก่อนจะไม่แตกต่างกับเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนของนโยบายการให้บริการแบบกำหนดความสำคัญการให้บริการก่อน ซึ่งผลจากการทดสอบข้างต้นอาจกล่าวได้ว่านโยบายการให้บริการแบบไม่กำหนดความสำคัญการ

ให้บริการก่อนมีประสิทธิภาพการดำเนินงานไม่มากกว่านโยบายการให้บริการแบบกำหนด
 ความสำคัญการให้บริการก่อนที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

4.2 ส่วนที่ 2 ตัวแบบแถวคอยวนซ้ำแบบข่ายงานร้านอาหาร

สร้างตัวแบบแถวคอยวนซ้ำแบบข่ายงานร้านอาหารด้วยโปรแกรม Arena

ทำการสร้างตัวแบบแถวคอยวนซ้ำแบบข่ายงานร้านอาหารตามลักษณะและ
 สมมติฐานของตัวแบบแถวคอย ด้วยโปรแกรมจำลองเชิงพาณิชย์ (Arena) ได้ดังนี้

รูปที่ 4.2 แสดงตัวแบบแถวคอยวนซ้ำแบบข่ายงานร้านอาหารที่สร้างด้วยโปรแกรม Arena

4.1.2 ผลที่ได้จากการจำลองตัวแบบแถวคอยวนซ้ำแบบข่ายงานร้านอาหารในสถานการณ์
 ต่างๆ

4.1.2.1 ตัวแบบแถวคอยวนซ้ำแบบข่ายงานร้านอาหาร ซึ่งมีนโยบายการให้บริการ
 แบบไม่กำหนดความสำคัญการให้บริการก่อน

ผลที่ได้จากการจำลองเป็นดังนี้

ตารางที่ 4.10 ตารางแสดงผลที่ได้จากการจำลองตัวแบบแถวคอยวนซ้ำแบบข่ายงานร้านอาหาร ซึ่งมีนโยบายการให้บริการแบบไม่กำหนดความสำคัญการให้บริการก่อน เมื่อสัดส่วนของลูกค้าที่ใช้บริการซ้ำ 25% และเวลาในการรับประทานอาหารโดยเฉลี่ยต่อลูกค้าแต่ละคน 5 นาที

λ	μ_1	\bar{W}	k	S
0.5	1	1.4688	40	0.3214
0.5	0.333	22.7416	37	0.3060
0.5	0.2	25.1842	36	0.3021
0.167	1	0.2640	20	0.1579
0.167	0.333	4.4672	40	0.3214
0.167	0.2	**41.7369	34	2.9476
0.1	1	0.1613	20	0.1693
0.1	0.333	1.6210	34	0.2957
0.1	0.2	7.4475	22	0.2183

** หมายถึง หยุดการจำลองเมื่อขนาดของครึ่งช่วงความเชื่อมั่นของเวลาคอยเฉลี่ยน้อยกว่า 1 นาที

จากตารางที่ 4.10 จะแสดงค่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคน (\bar{W}) จำนวนกลุ่มตัวอย่าง Batch means (k) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน Batch means (S) ซึ่งเมื่อกำหนดให้อัตราการเข้ามาใช้บริการของลูกค้าโดยเฉลี่ยต่อนาที (λ) คงที่ แล้วเพิ่มอัตราการให้บริการลูกค้าในร้านอาหารโดยเฉลี่ยต่อนาที (μ_1) จะพบว่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนลดลง แต่เมื่อกำหนดให้อัตราการให้บริการลูกค้าในร้านอาหารโดยเฉลี่ยต่อนาทีคงที่ แล้วเพิ่มอัตราการเข้ามาใช้บริการของลูกค้าโดยเฉลี่ยต่อนาที จะพบว่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนเพิ่มขึ้น และเมื่อกำหนดให้อัตราการเข้ามาใช้บริการของลูกค้าโดยเฉลี่ยต่อนาที และอัตราการให้บริการลูกค้าในร้านอาหารโดยเฉลี่ยต่อนาทีเพิ่มขึ้น จะพบว่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนลดลง โดยที่เวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนมากที่สุดเท่ากับ 41.7369 นาที (เมื่อ $\lambda = 0.167$ และ $\mu_1 = 0.2$) และน้อยที่สุดเท่ากับ 0.1613 นาที (เมื่อ $\lambda = 0.1$ และ $\mu_1 = 1$)

ตารางที่ 4.11 ตารางแสดงผลที่ได้จากการจำลองตัวแบบแถวคอยวนซ้ำแบบข่ายงานร้านอาหาร ซึ่งมีนโยบายการให้บริการแบบไม่กำหนดความสำคัญการให้บริการก่อน เมื่อสัดส่วนของลูกค้าที่ใช้บริการซ้ำ 50% และเวลาในการรับประทานอาหารโดยเฉลี่ยต่อลูกค้าแต่ละคน 5 นาที

λ	μ_1	\bar{W}	k	S
0.5	1	2.9178	37	0.3082
0.5	0.333	23.2032	31	0.2380
0.5	0.2	25.2769	36	0.3003
0.167	1	0.3831	20	0.1832
0.167	0.333	9.7079	35	0.3006
0.167	0.2	**60.6896	20	1.4463
0.1	1	0.2279	20	0.1787
0.1	0.333	2.6729	36	0.3052
0.1	0.2	16.1912	30	0.2647

** หมายถึง หยุดการจำลองเมื่อขนาดของครึ่งช่วงความเชื่อมั่นของเวลาคอยเฉลี่ยน้อยกว่า 1 นาที

จากตารางที่ 4.11 จะแสดงค่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคน (\bar{W}) จำนวนกลุ่มตัวอย่าง Batch means (k) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน Batch means (S) ซึ่งเมื่อกำหนดให้อัตราการเข้ามาใช้บริการของลูกค้าโดยเฉลี่ยต่อนาที (λ) คงที่ แล้วเพิ่มอัตราการให้บริการลูกค้าในร้านอาหารโดยเฉลี่ยต่อนาที (μ_1) จะพบว่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนลดลง แต่เมื่อกำหนดให้อัตราการให้บริการลูกค้าในร้านอาหารโดยเฉลี่ยต่อนาทีคงที่ แล้วเพิ่มอัตราการเข้ามาใช้บริการของลูกค้าโดยเฉลี่ยต่อนาที จะพบว่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนเพิ่มขึ้น และเมื่อกำหนดให้อัตราการเข้ามาใช้บริการของลูกค้าโดยเฉลี่ยต่อนาที และอัตราการให้บริการลูกค้าในร้านอาหารโดยเฉลี่ยต่อนาทีเพิ่มขึ้น จะพบว่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนลดลง โดยที่เวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนมากที่สุดเท่ากับ 60.6896 นาที (เมื่อ $\lambda = 0.167$ และ $\mu_1 = 0.2$) และน้อยที่สุดเท่ากับ 0.2279 นาที (เมื่อ $\lambda = 0.1$ และ $\mu_1 = 1$)

ตารางที่ 4.12 ตารางแสดงผลที่ได้จากการจำลองตัวแบบแถวคอยวนซ้ำแบบขยับงานร้านอาหาร ซึ่งมีนโยบายการให้บริการแบบไม่กำหนดความสำคัญการให้บริการก่อน เมื่อสัดส่วนของลูกค้าที่ใช้บริการซ้ำ 75% และเวลาในการรับประทานอาหารโดยเฉลี่ยต่อลูกค้าแต่ละคน 5 นาที

λ	μ_1	\bar{W}	k	S
0.5	1	5.3036	20	0.1637
0.5	0.333	23.4974	31	0.2675
0.5	0.2	25.3632	25	0.2328
0.167	1	0.5407	29	0.2593
0.167	0.333	19.8197	23	0.2284
0.167	0.2	**67.5227	29	2.5786
0.1	1	0.2093	20	0.1579
0.1	0.333	4.3562	34	0.2972
0.1	0.2	34.1466	29	0.2545

** หมายถึง หยุดการจำลองเมื่อขนาดของเครื่องช่วงความเชื่อมั่นของเวลาคอยเฉลี่ยน้อยกว่า 1 นาที

จากตารางที่ 4.12 จะแสดงค่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคน (\bar{W}) จำนวนกลุ่มตัวอย่าง Batch means (k) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน Batch means (S) ซึ่งเมื่อกำหนดให้อัตราการเข้ามาใช้บริการของลูกค้าโดยเฉลี่ยต่อนาที (λ) คงที่ แล้วเพิ่มอัตราการให้บริการลูกค้าในร้านอาหารโดยเฉลี่ยต่อนาที (μ_1) จะพบว่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนลดลง แต่เมื่อกำหนดให้อัตราการให้บริการลูกค้าในร้านอาหารโดยเฉลี่ยต่อนาทีคงที่ แล้วเพิ่มอัตราการเข้ามาใช้บริการของลูกค้าโดยเฉลี่ยต่อนาที จะพบว่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนเพิ่มขึ้น และเมื่อกำหนดให้อัตราการเข้ามาใช้บริการของลูกค้าโดยเฉลี่ยต่อนาที และอัตราการให้บริการลูกค้าในร้านอาหารโดยเฉลี่ยต่อนาทีเพิ่มขึ้น จะพบว่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนลดลง โดยที่เวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนมากที่สุดเท่ากับ 67.5227 นาที (เมื่อ $\lambda = 0.167$ และ $\mu_1 = 0.2$) และน้อยที่สุดเท่ากับ 0.2093 นาที (เมื่อ $\lambda = 0.1$ และ $\mu_1 = 1$)

จากตารางที่ 4.10, 4.11 และ 4.12 จะพบว่าเมื่อสัดส่วนของลูกค้าที่ใช้บริการซ้ำเพิ่มมากขึ้น จะทำให้เวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนเพิ่มขึ้นด้วย

ตารางที่ 4.13 ตารางแสดงผลที่ได้จากการจำลองคิวแบบแถวคอยวนซ้ำแบบข่ายงานร้านอาหาร ซึ่งมีนโยบายการให้บริการแบบไม่กำหนดความสำคัญการให้บริการก่อน เมื่อสัดส่วนของลูกค้าที่ใช้บริการซ้ำ 25% และเวลาในการรับประทานอาหารโดยเฉลี่ยต่อลูกค้าแต่ละคน 10 นาที

λ	μ_1	\bar{W}	k	S
0.5	1	1.2275	29	0.2616
0.5	0.333	19.2415	20	0.1648
0.5	0.2	23.1534	27	0.2467
0.167	1	0.2196	20	0.1327
0.167	0.333	4.3496	31	0.2656
0.167	0.2	**37.3542	32	2.8154
0.1	1	0.1595	20	0.1277
0.1	0.333	1.5343	24	0.2336
0.1	0.2	7.3878	33	0.2913

** หมายถึง หยุดการจำลองเมื่อขนาดของครึ่งช่วงความเชื่อมั่นของเวลาคอยเฉลี่ยน้อยกว่า 1 นาที

จากตารางที่ 4.13 จะแสดงค่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคน (\bar{W}) จำนวนกลุ่มตัวอย่าง Batch means (k) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน Batch means (S) ซึ่งเมื่อกำหนดให้อัตราการเข้ามาใช้บริการของลูกค้าโดยเฉลี่ยต่อนาที (λ) คงที่ แล้วเพิ่มอัตราการให้บริการลูกค้าในร้านอาหารโดยเฉลี่ยต่อนาที (μ_1) จะพบว่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนลดลง แต่เมื่อกำหนดให้อัตราการให้บริการลูกค้าในร้านอาหารโดยเฉลี่ยต่อนาทีคงที่ แล้วเพิ่มอัตราการเข้ามาใช้บริการของลูกค้าโดยเฉลี่ยต่อนาที จะพบว่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนเพิ่มขึ้น และเมื่อกำหนดให้อัตราการเข้ามาใช้บริการของลูกค้าโดยเฉลี่ยต่อนาที และอัตราการให้บริการลูกค้าในร้านอาหารโดยเฉลี่ยต่อนาทีเพิ่มขึ้น จะพบว่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนลดลง โดยที่เวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนมากที่สุดเท่ากับ 37.3542 นาที (เมื่อ $\lambda = 0.167$ และ $\mu_1 = 0.2$) และน้อยที่สุดเท่ากับ 0.1595 นาที (เมื่อ $\lambda = 0.1$ และ $\mu_1 = 1$)

ตารางที่ 4.14 ตารางแสดงผลที่ได้จากการจำลองตัวแบบแถวคอยวนซ้ำแบบข่ายงานร้านอาหาร ซึ่งมีนโยบายการให้บริการแบบไม่กำหนดความสำคัญการให้บริการก่อน เมื่อสัดส่วนของลูกค้าที่ใช้บริการซ้ำ 50% และเวลาในการรับประทานอาหารโดยเฉลี่ยต่อลูกค้าแต่ละคน 10 นาที

λ	μ_1	\bar{W}	k	S
0.5	1	2.0551	36	0.3009
0.5	0.333	19.8283	25	0.2398
0.5	0.2	23.3198	33	0.2611
0.167	1	0.2751	20	0.1436
0.167	0.333	9.2563	31	0.2688
0.167	0.2	**53.9954	38	3.1420
0.1	1	0.2147	20	0.1609
0.1	0.333	2.6627	36	0.3024
0.1	0.2	15.8962	24	0.2296

** หมายถึง หยุดการจำลองเมื่อขนาดของเครื่องช่วงความเชื่อมั่นของเวลาคอยเฉลี่ยน้อยกว่า 1 นาที

จากตารางที่ 4.14 จะแสดงค่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคน (\bar{W}) จำนวนกลุ่มตัวอย่าง Batch means (k) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน Batch means (S) ซึ่งเมื่อกำหนดให้อัตราการเข้ามาใช้บริการของลูกค้าโดยเฉลี่ยต่อนาที (λ) คงที่ แล้วเพิ่มอัตราการให้บริการลูกค้าในร้านอาหารโดยเฉลี่ยต่อนาที (μ_1) จะพบว่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนลดลง แต่เมื่อกำหนดให้อัตราการให้บริการลูกค้าในร้านอาหารโดยเฉลี่ยต่อนาทีคงที่ แล้วเพิ่มอัตราการเข้ามาใช้บริการของลูกค้าโดยเฉลี่ยต่อนาที จะพบว่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนเพิ่มขึ้น และเมื่อกำหนดให้อัตราการเข้ามาใช้บริการของลูกค้าโดยเฉลี่ยต่อนาที และอัตราการให้บริการลูกค้าในร้านอาหารโดยเฉลี่ยต่อนาทีเพิ่มขึ้น จะพบว่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนลดลง โดยที่เวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนมากที่สุดเท่ากับ 53.9954 นาที (เมื่อ $\lambda = 0.167$ และ $\mu_1 = 0.2$) และน้อยที่สุดเท่ากับ 0.2147 นาที (เมื่อ $\lambda = 0.1$ และ $\mu_1 = 1$)

ตารางที่ 4.15 ตารางแสดงผลที่ได้จากการจำลองตัวแบบแถวคอยวนซ้ำแบบข่ายงานร้านอาหาร ซึ่งมีนโยบายการให้บริการแบบไม่กำหนดความสำคัญการให้บริการก่อน เมื่อสัดส่วนของลูกค้าที่ใช้บริการซ้ำ 75% และเวลาในการรับประทานอาหารโดยเฉลี่ยต่อลูกค้าแต่ละคน 10 นาที

λ	μ_1	\bar{W}	k	S
0.5	1	3.3439	30	0.2623
0.5	0.333	20.1229	30	0.2663
0.5	0.2	23.4046	36	0.3040
0.167	1	0.5304	35	0.2952
0.167	0.333	17.9612	35	0.3015
0.167	0.2	**61.0716	29	2.5725
0.1	1	0.1733	20	0.0867
0.1	0.333	4.2676	37	0.3066
0.1	0.2	32.4245	39	0.3135

** หมายถึง หยุดการจำลองเมื่อขนาดของเครื่องช่วงความเชื่อมั่นของเวลาคอยเฉลี่ยน้อยกว่า 1 นาที

จากตารางที่ 4.15 จะแสดงค่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคน (\bar{W}) จำนวนกลุ่มตัวอย่าง Batch means (k) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน Batch means (S) ซึ่งเมื่อกำหนดให้อัตราการเข้ามาใช้บริการของลูกค้าโดยเฉลี่ยต่อนาที (λ) คงที่ แล้วเพิ่มอัตราการให้บริการลูกค้าในร้านอาหารโดยเฉลี่ยต่อนาที (μ_1) จะพบว่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนลดลง แต่เมื่อกำหนดให้อัตราการให้บริการลูกค้าในร้านอาหารโดยเฉลี่ยต่อนาทีคงที่ แล้วเพิ่มอัตราการเข้ามาใช้บริการของลูกค้าโดยเฉลี่ยต่อนาที จะพบว่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนเพิ่มขึ้น และเมื่อกำหนดให้อัตราการเข้ามาใช้บริการของลูกค้าโดยเฉลี่ยต่อนาที และอัตราการให้บริการลูกค้าในร้านอาหารโดยเฉลี่ยต่อนาทีเพิ่มขึ้น จะพบว่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนลดลง โดยที่เวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนมากที่สุดเท่ากับ 61.0716 นาที (เมื่อ $\lambda = 0.167$ และ $\mu_1 = 0.2$) และน้อยที่สุดเท่ากับ 0.1733 นาที (เมื่อ $\lambda = 0.1$ และ $\mu_1 = 1$)

จากตารางที่ 4.13 , 4.14 และ 4.15 จะพบว่าเมื่อสัดส่วนของลูกค้าที่ใช้บริการซ้ำเพิ่มมากขึ้น จะทำให้เวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนเพิ่มขึ้นด้วย

4.1.2.2 ตัวแบบแถวคอยวนซ้ำแบบข่ายงานร้านอาหาร ซึ่งมีนโยบายการให้บริการแบบกำหนดความสำคัญการให้บริการก่อน

ผลที่ได้จากการจำลองเป็นดังนี้

ตารางที่ 4.16 ตารางแสดงผลที่ได้จากการจำลองตัวแบบแถวคอยวนซ้ำแบบข่ายงานร้านอาหาร ซึ่งมีนโยบายการให้บริการแบบกำหนดความสำคัญการให้บริการก่อน เมื่อสัดส่วนของลูกค้าที่ใช้บริการซ้ำ 25% และเวลาในการรับประทานอาหารโดยเฉลี่ยต่อลูกค้าแต่ละคน 5 นาที

λ	μ_1	\bar{W}	k	S
0.5	1	1.3806	20	0.1763
0.5	0.333	22.7113	20	0.2095
0.5	0.2	25.2438	20	0.2058
0.167	1	0.2640	20	0.1579
0.167	0.333	4.3598	22	0.2199
0.167	0.2	**41.5051	20	1.8209
0.1	1	0.1613	20	0.1693
0.1	0.333	1.6143	33	0.2922
0.1	0.2	7.2668	27	0.2502

** หมายถึง เหตุการณ์จำลองเมื่อขนาดของครึ่งช่วงความเชื่อมั่นของเวลาคอยเฉลี่ยน้อยกว่า 1 นาที

จากตารางที่ 4.16 จะแสดงค่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคน (\bar{W}) จำนวนกลุ่มตัวอย่าง Batch means (k) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน Batch means (S) ซึ่งเมื่อกำหนดให้อัตราการเข้ามาใช้บริการของลูกค้าโดยเฉลี่ยต่อนาที (λ) คงที่ แล้วเพิ่มอัตราการให้บริการลูกค้าในร้านอาหารโดยเฉลี่ยต่อนาที (μ_1) จะพบว่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนลดลง แต่เมื่อกำหนดให้อัตราการให้บริการลูกค้าในร้านอาหารโดยเฉลี่ยต่อนาทีคงที่ แล้วเพิ่มอัตราการเข้ามาใช้บริการของลูกค้าโดยเฉลี่ยต่อนาที จะพบว่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนเพิ่มขึ้น และเมื่อกำหนดให้อัตราการเข้ามาใช้บริการของลูกค้าโดยเฉลี่ยต่อนาที และอัตราการให้บริการลูกค้าในร้านอาหารโดยเฉลี่ยต่อนาทีเพิ่มขึ้น จะพบว่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนลดลง โดยที่เวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนมากที่สุดเท่ากับ 41.5051 นาที (เมื่อ $\lambda = 0.167$ และ $\mu_1 = 0.2$) และน้อยที่สุดเท่ากับ 0.1613 นาที (เมื่อ $\lambda = 0.1$ และ $\mu_1 = 1$)

ตารางที่ 4.17 ตารางแสดงผลที่ได้จากการจำลองตัวแบบแถวคอยวนซ้ำแบบข่ายงานร้านอาหาร ซึ่งมีนโยบายการให้บริการแบบกำหนดความสำคัญการให้บริการก่อน เมื่อสัดส่วนของลูกค้าที่ใช้บริการซ้ำ 50% และเวลาในการรับประทานอาหารโดยเฉลี่ยต่อลูกค้าแต่ละคน 5 นาที

λ	μ_1	\bar{W}	k	S
0.5	1	2.8400	25	0.2342
0.5	0.333	23.2847	28	0.2514
0.5	0.2	25.3884	26	0.2455
0.167	1	0.3518	36	0.3009
0.167	0.333	8.9963	20	0.1932
0.167	0.2	**60.5017	35	3.0129
0.1	1	0.2258	20	0.1785
0.1	0.333	2.5787	24	0.2291
0.1	0.2	15.1724	34	0.2945

** หมายถึง หยุคการจำลองเมื่อขนาดของครึ่งช่วงความเชื่อมั่นของเวลาคอยเฉลี่ยน้อยกว่า 1 นาที

จากตารางที่ 4.17 จะแสดงค่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคน (\bar{W}) จำนวนกลุ่มตัวอย่าง Batch means (k) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน Batch means (S) ซึ่งเมื่อกำหนดให้อัตราการเข้ามาใช้บริการของลูกค้าโดยเฉลี่ยต่อนาที (λ) คงที่ แล้วเพิ่มอัตราการให้บริการลูกค้าในร้านอาหารโดยเฉลี่ยต่อนาที (μ_1) จะพบว่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนลดลง แต่เมื่อกำหนดให้อัตราการให้บริการลูกค้าในร้านอาหารโดยเฉลี่ยต่อนาทีคงที่ แล้วเพิ่มอัตราการเข้ามาใช้บริการของลูกค้าโดยเฉลี่ยต่อนาที จะพบว่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนเพิ่มขึ้น และเมื่อกำหนดให้อัตราการเข้ามาใช้บริการของลูกค้าโดยเฉลี่ยต่อนาที และอัตราการให้บริการลูกค้าในร้านอาหารโดยเฉลี่ยต่อนาทีเพิ่มขึ้น จะพบว่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนลดลง โดยที่เวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนมากที่สุดเท่ากับ 60.5017 นาที (เมื่อ $\lambda = 0.167$ และ $\mu_1 = 0.2$) และน้อยที่สุดเท่ากับ 0.2258 นาที (เมื่อ $\lambda = 0.1$ และ $\mu_1 = 1$)

ตารางที่ 4.18 ตารางแสดงผลที่ได้จากการจำลองคิวแบบแถวคอยวนซ้ำแบบข่ายงานร้านอาหาร ซึ่งมีนโยบายการให้บริการแบบกำหนดความสำคัญการให้บริการก่อน เมื่อสัดส่วนของลูกค้าที่ใช้บริการซ้ำ 75% และเวลาในการรับประทานอาหารโดยเฉลี่ยต่อลูกค้าแต่ละคน 5 นาที

λ	μ_1	\bar{W}	k	S
0.5	1	5.1502	21	0.1888
0.5	0.333	23.5159	24	0.2289
0.5	0.2	25.4543	28	0.2553
0.167	1	0.5009	24	0.2341
0.167	0.333	18.6720	30	0.2642
0.167	0.2	**68.8338	20	2.1205
0.1	1	0.2179	20	0.1425
0.1	0.333	3.9420	24	0.2360
0.1	0.2	31.9476	21	0.2190

** หมายถึง เหตุการณ์จำลองเมื่อขนาดของครึ่งช่วงความเชื่อมั่นของเวลาคอยเฉลี่ยน้อยกว่า 1 นาที

จากตารางที่ 4.18 จะแสดงค่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคน (\bar{W}) จำนวนกลุ่มตัวอย่าง Batch means (k) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน Batch means (S) ซึ่งเมื่อกำหนดให้อัตราการเข้ามาใช้บริการของลูกค้าโดยเฉลี่ยต่อนาที (λ) คงที่ แล้วเพิ่มอัตราการให้บริการลูกค้าในร้านอาหารโดยเฉลี่ยต่อนาที (μ_1) จะพบว่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนลดลง แต่เมื่อกำหนดให้อัตราการให้บริการลูกค้าในร้านอาหารโดยเฉลี่ยต่อนาทีคงที่ แล้วเพิ่มอัตราการเข้ามาใช้บริการของลูกค้าโดยเฉลี่ยต่อนาที จะพบว่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนเพิ่มขึ้น และเมื่อกำหนดให้อัตราการเข้ามาใช้บริการของลูกค้าโดยเฉลี่ยต่อนาที และอัตราการให้บริการลูกค้าในร้านอาหารโดยเฉลี่ยต่อนาทีเพิ่มขึ้น จะพบว่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนลดลง โดยที่เวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนมากที่สุดเท่ากับ 68.8338 นาที (เมื่อ $\lambda = 0.167$ และ $\mu_1 = 0.2$) และน้อยที่สุดเท่ากับ 0.2179 นาที (เมื่อ $\lambda = 0.1$ และ $\mu_1 = 1$)

จากตารางที่ 4.16 , 4.17 และ 4.18 จะพบว่าเมื่อสัดส่วนของลูกค้าที่ใช้บริการซ้ำเพิ่มมากขึ้น จะทำให้เวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนเพิ่มขึ้นด้วย

ตารางที่ 4.19 ตารางแสดงผลที่ได้จากการจำลองตัวแบบแถวคอยวนซ้ำแบบข่ายงานร้านอาหาร ซึ่งมีนโยบายการให้บริการแบบกำหนดความสำคัญการให้บริการก่อน เมื่อสัดส่วนของลูกค้าที่ใช้บริการซ้ำ 25% และเวลาในการรับประทานอาหารโดยเฉลี่ยต่อลูกค้าแต่ละคน 10 นาที

λ	μ_1	\bar{W}	k	S
0.5	1	1.2101	29	0.2611
0.5	0.333	19.2978	20	0.1359
0.5	0.2	23.1638	20	0.2127
0.167	1	0.2196	20	0.1327
0.167	0.333	4.2694	22	0.2235
0.167	0.2	**37.4232	20	2.0767
0.1	1	0.1570	20	0.1194
0.1	0.333	1.5114	30	0.2680
0.1	0.2	7.2036	24	0.2352

** หมายถึง เหตุการณ์จำลองเมื่อขนาดของเครื่องช่วงความเชื่อมั่นของเวลาคอยเฉลี่ยน้อยกว่า 1 นาที

จากตารางที่ 4.19 จะแสดงค่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคน (\bar{W}) จำนวนกลุ่มตัวอย่าง Batch means (k) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน Batch means (S) ซึ่งเมื่อกำหนดให้อัตราการเข้ามาใช้บริการของลูกค้าโดยเฉลี่ยต่อนาที (λ) คงที่ แล้วเพิ่มอัตราการให้บริการลูกค้าในร้านอาหารโดยเฉลี่ยต่อนาที (μ_1) จะพบว่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนลดลง แต่เมื่อกำหนดให้อัตราการให้บริการลูกค้าในร้านอาหารโดยเฉลี่ยต่อนาทีคงที่ แล้วเพิ่มอัตราการเข้ามาใช้บริการของลูกค้าโดยเฉลี่ยต่อนาที จะพบว่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนเพิ่มขึ้น และเมื่อกำหนดให้อัตราการเข้ามาใช้บริการของลูกค้าโดยเฉลี่ยต่อนาที และอัตราการให้บริการลูกค้าในร้านอาหารโดยเฉลี่ยต่อนาทีเพิ่มขึ้น จะพบว่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนลดลง โดยที่เวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนมากที่สุดเท่ากับ 37.4232 นาที (เมื่อ $\lambda = 0.167$ และ $\mu_1 = 0.2$) และน้อยที่สุดเท่ากับ 0.1570 นาที (เมื่อ $\lambda = 0.1$ และ $\mu_1 = 1$)

ตารางที่ 4.20 ตารางแสดงผลที่ได้จากการจำลองตัวแบบแถวคอยวนซ้ำแบบขยับงานร้านอาหาร ซึ่งมีนโยบายการให้บริการแบบกำหนดความสำคัญการให้บริการก่อน เมื่อสัดส่วนของลูกค้าที่ใช้บริการซ้ำ 50% และเวลาในการรับประทานอาหารโดยเฉลี่ยต่อลูกค้าแต่ละคน 10 นาที

λ	μ_1	\bar{W}	k	S
0.5	1	2.1238	36	0.3015
0.5	0.333	19.9229	37	0.3094
0.5	0.2	23.4102	20	0.2037
0.167	1	0.2922	20	0.1340
0.167	0.333	8.8223	21	0.2114
0.167	0.2	**54.2715	29	2.5471
0.1	1	0.1921	20	0.1226
0.1	0.333	2.5651	20	0.2114
0.1	0.2	14.9481	25	0.2400

** หมายถึง หยุดการจำลองเมื่อขนาดของเครื่องช่วงความเชื่อมั่นของเวลาคอยเฉลี่ยน้อยกว่า 1 นาที

จากตารางที่ 4.20 จะแสดงค่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคน (\bar{W}) จำนวนกลุ่มตัวอย่าง Batch means (k) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน Batch means (S) ซึ่งเมื่อกำหนดให้อัตราการเข้ามาใช้บริการของลูกค้าโดยเฉลี่ยต่อนาที (λ) คงที่ แล้วเพิ่มอัตราการให้บริการลูกค้าในร้านอาหารโดยเฉลี่ยต่อนาที (μ_1) จะพบว่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนลดลง แต่เมื่อกำหนดให้อัตราการให้บริการลูกค้าในร้านอาหารโดยเฉลี่ยต่อนาทีคงที่ แล้วเพิ่มอัตราการเข้ามาใช้บริการของลูกค้าโดยเฉลี่ยต่อนาที จะพบว่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนเพิ่มขึ้น และเมื่อกำหนดให้อัตราการเข้ามาใช้บริการของลูกค้าโดยเฉลี่ยต่อนาที และอัตราการให้บริการลูกค้าในร้านอาหารโดยเฉลี่ยต่อนาทีเพิ่มขึ้น จะพบว่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนลดลง โดยที่เวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนมากที่สุดเท่ากับ 54.2715 นาที (เมื่อ $\lambda = 0.167$ และ $\mu_1 = 0.2$) และน้อยที่สุดเท่ากับ 0.1921 นาที (เมื่อ $\lambda = 0.1$ และ $\mu_1 = 1$)

ตารางที่ 4.21 ตารางแสดงผลที่ได้จากการจำลองคิวแบบแถวคอยวนซ้ำแบบทำงานร้านอาหาร ซึ่งมีนโยบายการให้บริการแบบกำหนดความสำคัญการให้บริการก่อน เมื่อสัดส่วนของลูกค้าที่ใช้บริการซ้ำ 75% และเวลาในการรับประทานอาหารโดยเฉลี่ยต่อลูกค้าแต่ละคน 10 นาที

λ	μ_1	\bar{W}	k	S
0.5	1	3.1835	20	0.1971
0.5	0.333	20.1474	20	0.1265
0.5	0.2	23.4491	20	0.2112
0.167	1	0.5103	28	0.2527
0.167	0.333	17.1237	29	0.2595
0.167	0.2	**61.3955	27	2.4664
0.1	1	0.1706	20	0.0828
0.1	0.333	4.0660	34	0.2972
0.1	0.2	30.5751	33	0.2875

** หมายถึง หยุดการจำลองเมื่อขนาดของคิวในช่วงความเชื่อมั่นของเวลาคอยเฉลี่ยน้อยกว่า 1 นาที

จากตารางที่ 4.21 จะแสดงค่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคน (\bar{W}) จำนวนกลุ่มตัวอย่าง Batch means (k) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน Batch means (S) ซึ่งเมื่อกำหนดให้อัตราการเข้ามาใช้บริการของลูกค้าโดยเฉลี่ยต่อนาที (λ) คงที่ แล้วเพิ่มอัตราการให้บริการลูกค้าในร้านอาหารโดยเฉลี่ยต่อนาที (μ_1) จะพบว่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนลดลง แต่เมื่อกำหนดให้อัตราการให้บริการลูกค้าในร้านอาหารโดยเฉลี่ยต่อนาทีคงที่ แล้วเพิ่มอัตราการเข้ามาใช้บริการของลูกค้าโดยเฉลี่ยต่อนาที จะพบว่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนเพิ่มขึ้น และเมื่อกำหนดให้อัตราการเข้ามาใช้บริการของลูกค้าโดยเฉลี่ยต่อนาที และอัตราการให้บริการลูกค้าในร้านอาหารโดยเฉลี่ยต่อนาทีเพิ่มขึ้น จะพบว่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนลดลง โดยที่เวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนมากที่สุดเท่ากับ 61.3955 นาที (เมื่อ $\lambda = 0.167$ และ $\mu_1 = 0.2$) และน้อยที่สุดเท่ากับ 0.1706 นาที (เมื่อ $\lambda = 0.1$ และ $\mu_1 = 1$)

จากตารางที่ 4.19, 4.20 และ 4.21 จะพบว่าเมื่อสัดส่วนของลูกค้าที่ใช้บริการซ้ำเพิ่มมากขึ้น จะทำให้เวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนเพิ่มขึ้นด้วย

4.2.2 การทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับผลต่างระหว่างเวลาคอยเฉลี่ยของสองนโยบาย

เปรียบเทียบค่าที่ใช้วัดประสิทธิภาพการดำเนินงานจากการจำลองระหว่างนโยบายการให้บริการแบบไม่กำหนดความสำคัญการให้บริการก่อนกับนโยบายการให้บริการแบบกำหนดความสำคัญการให้บริการก่อนด้วยการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับผลต่างระหว่างเวลาคอยเฉลี่ยของสองนโยบาย

ผลที่ได้จากการทดสอบสมมติฐานเป็นดังนี้

ตารางที่ 4.22 ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนของนโยบายการให้บริการแบบไม่กำหนดความสำคัญการให้บริการก่อนกับนโยบายการให้บริการแบบกำหนดความสำคัญการให้บริการก่อน เมื่อสัดส่วนของลูกค้าที่ใช้บริการซ้ำ 25% และเวลาในการรับประทานอาหารโดยเฉลี่ยต่อลูกค้าแต่ละคน 5 นาที ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

λ	μ_1	\bar{W}_{FIFO}	$\bar{W}_{Priority}$	ผลการทดสอบ
0.5	1	1.4688	1.3806	$W_{FIFO} = W_{Priority}$
0.5	0.333	22.7416	22.7113	$W_{FIFO} = W_{Priority}$
0.5	0.2	25.1842	25.2438	$W_{FIFO} = W_{Priority}$
0.167	1	0.2640	0.2640	$W_{FIFO} = W_{Priority}$
0.167	0.333	4.4672	4.3598	$W_{FIFO} = W_{Priority}$
0.167	0.2	**41.7369	**41.5051	$W_{FIFO} = W_{Priority}$
0.1	1	0.1613	0.1613	$W_{FIFO} = W_{Priority}$
0.1	0.333	1.6210	1.6143	$W_{FIFO} = W_{Priority}$
0.1	0.2	7.4475	7.2668	$W_{FIFO} > W_{Priority}$

** หมายถึง หยุดการจำลองเมื่อขนาดของเครื่องช่วงความเชื่อมั่นของเวลาคอยเฉลี่ยน้อยกว่า 1 นาที

จากตารางที่ 4.22 จะแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนของนโยบายการให้บริการแบบไม่กำหนดความสำคัญการให้บริการก่อนกับนโยบายการให้บริการแบบกำหนดความสำคัญการให้บริการก่อน เมื่อสัดส่วนของลูกค้าที่ใช้บริการซ้ำ 25% และเวลาในการรับประทานอาหารโดยเฉลี่ยต่อลูกค้าแต่ละคน 5 นาที ซึ่งจะเห็นได้ว่า ในกรณีที่ $\lambda = 0.1$, $\mu_1 = 0.2$ เวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนของนโยบายการให้บริการแบบไม่กำหนดความสำคัญการให้บริการก่อนจะมากกว่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนของนโยบายการให้บริการแบบกำหนดความสำคัญการให้บริการก่อน ส่วนในกรณีที่ $\lambda = 0.5$, $\mu_1 = 1$; $\lambda = 0.5$, $\mu_1 =$

0.333 ; $\lambda = 0.5$, $\mu_1 = 0.2$; $\lambda = 0.167$, $\mu_1 = 1$; $\lambda = 0.167$, $\mu_1 = 0.333$; $\lambda = 0.167$, $\mu_1 = 0.2$; $\lambda = 0.1$, $\mu_1 = 1$ และ $\lambda = 0.1$, $\mu_1 = 0.333$ เวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนของนโยบายการให้บริการแบบไม่กำหนดความสำคัญการให้บริการก่อนจะไม่แตกต่างกับเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนของนโยบายการให้บริการแบบกำหนดความสำคัญการให้บริการก่อน

ตารางที่ 4.23 ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนของนโยบายการให้บริการแบบไม่กำหนดความสำคัญการให้บริการก่อนกับนโยบายการให้บริการแบบกำหนดความสำคัญการให้บริการก่อน เมื่อสัดส่วนของลูกค้าที่ใช้บริการซ้ำ 50% และเวลาในการรับประทานอาหารโดยเฉลี่ยต่อลูกค้าแต่ละคน 5 นาที ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

λ	μ_1	\bar{W}_{FIFO}	$\bar{W}_{Priority}$	ผลการทดสอบ
0.5	1	2.9178	2.8400	$W_{FIFO} = W_{Priority}$
0.5	0.333	23.2032	23.2847	$W_{FIFO} = W_{Priority}$
0.5	0.2	25.2769	25.3884	$W_{FIFO} = W_{Priority}$
0.167	1	0.3831	0.3518	$W_{FIFO} = W_{Priority}$
0.167	0.333	9.7079	8.9963	$W_{FIFO} > W_{Priority}$
0.167	0.2	**60.6896	**60.5017	$W_{FIFO} = W_{Priority}$
0.1	1	0.2279	0.2258	$W_{FIFO} = W_{Priority}$
0.1	0.333	2.6729	2.5787	$W_{FIFO} = W_{Priority}$
0.1	0.2	16.1912	15.1724	$W_{FIFO} > W_{Priority}$

** หมายถึง หยุดการจำลองเมื่อขนาดของครึ่งช่วงความเชื่อมั่นของเวลาคอยเฉลี่ยน้อยกว่า 1 นาที

จากตารางที่ 4.23 จะแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนของนโยบายการให้บริการแบบไม่กำหนดความสำคัญการให้บริการก่อนกับนโยบายการให้บริการแบบกำหนดความสำคัญการให้บริการก่อน เมื่อสัดส่วนของลูกค้าที่ใช้บริการซ้ำ 50% และเวลาในการรับประทานอาหารโดยเฉลี่ยต่อลูกค้าแต่ละคน 5 นาที ซึ่งจะเห็นได้ว่า ในกรณีที่ $\lambda = 0.167$, $\mu_1 = 0.333$ และ $\lambda = 0.1$, $\mu_1 = 0.2$ เวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนของนโยบายการให้บริการแบบไม่กำหนดความสำคัญการให้บริการก่อนจะมากกว่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนของนโยบายการให้บริการแบบกำหนดความสำคัญการให้บริการก่อน ส่วนในกรณีที่ $\lambda = 0.5$, $\mu_1 = 1$; $\lambda = 0.5$, $\mu_1 = 0.333$; $\lambda = 0.5$, $\mu_1 = 0.2$; $\lambda = 0.167$, $\mu_1 = 1$; $\lambda = 0.167$, $\mu_1 = 0.2$; $\lambda = 0.1$, $\mu_1 = 1$ และ $\lambda = 0.1$, $\mu_1 = 0.333$ เวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการ

บริการแต่ละคนของนโยบายการให้บริการแบบไม่กำหนดความสำคัญการให้บริการก่อนจะไม่แตกต่างกับเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนของนโยบายการให้บริการแบบกำหนดความสำคัญการให้บริการก่อน

ตารางที่ 4.24 ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนของนโยบายการให้บริการแบบไม่กำหนดความสำคัญการให้บริการก่อนกับนโยบายการให้บริการแบบกำหนดความสำคัญการให้บริการก่อน เมื่อสัดส่วนของลูกค้าที่ใช้บริการซ้ำ 75% และเวลาในการรับประทานอาหารโดยเฉลี่ยต่อลูกค้าแต่ละคน 5 นาที ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

λ	μ_1	\bar{W}_{FIFO}	$\bar{W}_{Priority}$	ผลการทดสอบ
0.5	1	5.3036	5.1502	$W_{FIFO} > W_{Priority}$
0.5	0.333	23.4974	23.5159	$W_{FIFO} = W_{Priority}$
0.5	0.2	25.3632	25.4543	$W_{FIFO} = W_{Priority}$
0.167	1	0.5407	0.5009	$W_{FIFO} = W_{Priority}$
0.167	0.333	19.8197	18.6720	$W_{FIFO} > W_{Priority}$
0.167	0.2	**67.5227	**68.8338	$W_{FIFO} = W_{Priority}$
0.1	1	0.2093	0.2179	$W_{FIFO} = W_{Priority}$
0.1	0.333	4.3562	3.9420	$W_{FIFO} > W_{Priority}$
0.1	0.2	34.1466	31.9476	$W_{FIFO} > W_{Priority}$

** หมายถึง หยุดการจำลองเมื่อขนาดของครึ่งช่วงความเชื่อมั่นของเวลาคอยเฉลี่ยน้อยกว่า 1 นาที

จากตารางที่ 4.24 จะแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนของนโยบายการให้บริการแบบไม่กำหนดความสำคัญการให้บริการก่อนกับนโยบายการให้บริการแบบกำหนดความสำคัญการให้บริการก่อน เมื่อสัดส่วนของลูกค้าที่ใช้บริการซ้ำ 75% และเวลาในการรับประทานอาหารโดยเฉลี่ยต่อลูกค้าแต่ละคน 5 นาที ซึ่งจะเห็นได้ว่า ในกรณีที่ $\lambda = 0.5$, $\mu_1 = 1$; $\lambda = 0.167$, $\mu_1 = 0.333$; $\lambda = 0.1$, $\mu_1 = 0.333$ และ $\lambda = 0.1$, $\mu_1 = 0.2$ เวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนของนโยบายการให้บริการแบบไม่กำหนดความสำคัญการให้บริการก่อนจะมากกว่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนของนโยบายการให้บริการแบบกำหนดความสำคัญการให้บริการก่อน ส่วนในกรณีที่ $\lambda = 0.5$, $\mu_1 = 0.333$; $\lambda = 0.5$, $\mu_1 = 0.2$; $\lambda = 0.167$, $\mu_1 = 1$; $\lambda = 0.167$, $\mu_1 = 0.2$ และ $\lambda = 0.1$, $\mu_1 = 1$ เวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนของนโยบายการให้บริการแบบไม่กำหนดความสำคัญการให้บริการก่อนจะไม่แตกต่างกับเวลาคอย

เฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนของนโยบายการให้บริการแบบกำหนดความสำคัญการให้บริการก่อน

ผลจากการทดสอบดังตารางที่ 4.22 , 4.23 และ 4.24 อาจกล่าวได้ว่านโยบายการให้บริการแบบไม่กำหนดความสำคัญการให้บริการก่อนมีประสิทธิภาพการดำเนินงานไม่มากกว่านโยบายการให้บริการแบบกึ่งกำหนดความสำคัญการให้บริการก่อนที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

ตารางที่ 4.25 ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนของนโยบายการให้บริการแบบไม่กำหนดความสำคัญการให้บริการก่อนกับนโยบายการให้บริการแบบกำหนดความสำคัญการให้บริการก่อน เมื่อสัดส่วนของลูกค้าที่ใช้บริการซ้ำ 25% และเวลาในการรับประทานอาหารโดยเฉลี่ยต่อลูกค้าแต่ละคน 10 นาที ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

λ	μ_1	\bar{W}_{FIFO}	$\bar{W}_{Priority}$	ผลการทดสอบ
0.5	1	1.2275	1.2101	$W_{FIFO} = W_{Priority}$
0.5	0.333	19.2415	19.2978	$W_{FIFO} = W_{Priority}$
0.5	0.2	23.1534	23.1638	$W_{FIFO} = W_{Priority}$
0.167	1	0.2196	0.2196	$W_{FIFO} = W_{Priority}$
0.167	0.333	4.3496	4.2694	$W_{FIFO} = W_{Priority}$
0.167	0.2	**37.3542	**37.4232	$W_{FIFO} = W_{Priority}$
0.1	1	0.1595	0.1570	$W_{FIFO} = W_{Priority}$
0.1	0.333	1.5343	1.5114	$W_{FIFO} = W_{Priority}$
0.1	0.2	7.3878	7.2036	$W_{FIFO} > W_{Priority}$

** หมายถึง หยุดการจำลองเมื่อขนาดของเครื่องช่วงความเชื่อมั่นของเวลาคอยเฉลี่ยน้อยกว่า 1 นาที

จากตารางที่ 4.25 จะแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนของนโยบายการให้บริการแบบไม่กำหนดความสำคัญการให้บริการก่อนกับนโยบายการให้บริการแบบกำหนดความสำคัญการให้บริการก่อน เมื่อสัดส่วนของลูกค้าที่ใช้บริการซ้ำ 25% และเวลาในการรับประทานอาหารโดยเฉลี่ยต่อลูกค้าแต่ละคน 10 นาที ซึ่งจะเห็นได้ว่า ในกรณีที่ $\lambda = 0.1$, $\mu_1 = 0.2$ เวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนของนโยบายการให้บริการแบบไม่กำหนดความสำคัญการให้บริการก่อนจะมากกว่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนของนโยบายการให้บริการแบบกำหนดความสำคัญการให้บริการก่อน ส่วนในกรณีที่ $\lambda = 0.5$, $\mu_1 = 1$; $\lambda = 0.5$, $\mu_1 = 0.333$; $\lambda = 0.5$, $\mu_1 = 0.2$; $\lambda = 0.167$, $\mu_1 = 1$; $\lambda = 0.167$, $\mu_1 = 0.333$; $\lambda = 0.167$, $\mu_1 = 0.2$; $\lambda = 0.1$, $\mu_1 = 1$ และ $\lambda = 0.1$, $\mu_1 = 0.333$ เวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการ

แต่ละคนของนโยบายการให้บริการแบบไม่กำหนดความสำคัญการให้บริการก่อนจะไม่แตกต่างกับเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนของนโยบายการให้บริการแบบกำหนดความสำคัญการให้บริการก่อน

ตารางที่ 4.26 ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนของนโยบายการให้บริการแบบไม่กำหนดความสำคัญการให้บริการก่อนกับนโยบายการให้บริการแบบกำหนดความสำคัญการให้บริการก่อน เมื่อสัดส่วนของลูกค้าที่ใช้บริการซ้ำ 50% และเวลาในการรับประทานอาหารโดยเฉลี่ยต่อลูกค้าแต่ละคน 10 นาที ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

λ	μ_1	\bar{W}_{FIFO}	$\bar{W}_{Priority}$	ผลการทดสอบ
0.5	1	2.0551	2.1238	$W_{FIFO} = W_{Priority}$
0.5	0.333	19.8283	19.9229	$W_{FIFO} = W_{Priority}$
0.5	0.2	23.3198	23.4102	$W_{FIFO} = W_{Priority}$
0.167	1	0.2751	0.2922	$W_{FIFO} = W_{Priority}$
0.167	0.333	9.2563	8.8223	$W_{FIFO} > W_{Priority}$
0.167	0.2	**53.9954	**54.2715	$W_{FIFO} = W_{Priority}$
0.1	1	0.2147	0.1921	$W_{FIFO} = W_{Priority}$
0.1	0.333	2.6627	2.5651	$W_{FIFO} = W_{Priority}$
0.1	0.2	15.8962	14.9481	$W_{FIFO} > W_{Priority}$

** หมายถึง หยุดการจำลองเมื่อขนาดของเครื่องช่วงความเชื่อมั่นของเวลาคอยเฉลี่ยน้อยกว่า 1 นาที

จากตารางที่ 4.26 จะแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนของนโยบายการให้บริการแบบไม่กำหนดความสำคัญการให้บริการก่อนกับนโยบายการให้บริการแบบกำหนดความสำคัญการให้บริการก่อน เมื่อสัดส่วนของลูกค้าที่ใช้บริการซ้ำ 50% และเวลาในการรับประทานอาหารโดยเฉลี่ยต่อลูกค้าแต่ละคน 10 นาที ซึ่งจะเห็นได้ว่า ในกรณีที่ $\lambda = 0.167$, $\mu_1 = 0.333$ และ $\lambda = 0.1$, $\mu_1 = 0.2$ เวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนของนโยบายการให้บริการแบบไม่กำหนดความสำคัญการให้บริการก่อนจะมากกว่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนของนโยบายการให้บริการแบบกำหนดความสำคัญการให้บริการก่อน ส่วนในกรณีที่ $\lambda = 0.5$, $\mu_1 = 1$; $\lambda = 0.5$, $\mu_1 = 0.333$; $\lambda = 0.5$, $\mu_1 = 0.2$; $\lambda = 0.167$, $\mu_1 = 1$; $\lambda = 0.167$, $\mu_1 = 0.2$; $\lambda = 0.1$, $\mu_1 = 1$ และ $\lambda = 0.1$, $\mu_1 = 0.333$ เวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนของนโยบายการให้บริการแบบไม่กำหนดความสำคัญการให้บริการก่อนจะไม่

แตกต่างกับเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนของนโยบายการให้บริการแบบกำหนดความสำคัญการให้บริการก่อน

ตารางที่ 4.27 ตารางแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนของนโยบายการให้บริการแบบไม่กำหนดความสำคัญการให้บริการก่อนกับนโยบายการให้บริการแบบกำหนดความสำคัญการให้บริการก่อน เมื่อสัดส่วนของลูกค้าที่ใช้บริการซ้ำ 75% และเวลาในการรับประทานอาหารโดยเฉลี่ยต่อลูกค้าแต่ละคน 10 นาที ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$

λ	μ_1	\bar{W}_{FIFO}	$\bar{W}_{Priority}$	ผลการทดสอบ
0.5	1	3.3439	3.1835	$W_{FIFO} > W_{Priority}$
0.5	0.333	20.1229	20.1474	$W_{FIFO} = W_{Priority}$
0.5	0.2	23.4046	23.4491	$W_{FIFO} = W_{Priority}$
0.167	1	0.5304	0.5103	$W_{FIFO} = W_{Priority}$
0.167	0.333	17.9612	17.1237	$W_{FIFO} > W_{Priority}$
0.167	0.2	**61.0716	**61.3955	$W_{FIFO} = W_{Priority}$
0.1	1	0.1733	0.1706	$W_{FIFO} = W_{Priority}$
0.1	0.333	4.2676	4.0660	$W_{FIFO} > W_{Priority}$
0.1	0.2	32.4245	30.5751	$W_{FIFO} > W_{Priority}$

** หมายถึง เหตุการณ์จำลองเมื่อขนาดของครึ่งช่วงความเชื่อมั่นของเวลาคอยเฉลี่ยน้อยกว่า 1 นาที

จากตารางที่ 4.27 จะแสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนของนโยบายการให้บริการแบบไม่กำหนดความสำคัญการให้บริการก่อนกับนโยบายการให้บริการแบบกำหนดความสำคัญการให้บริการก่อน เมื่อสัดส่วนของลูกค้าที่ใช้บริการซ้ำ 75% และเวลาในการรับประทานอาหารโดยเฉลี่ยต่อลูกค้าแต่ละคน 10 นาที ซึ่งจะเห็นได้ว่า ในกรณีที่ $\lambda = 0.5$, $\mu_1 = 1$; $\lambda = 0.167$, $\mu_1 = 0.333$; $\lambda = 0.1$, $\mu_1 = 0.333$ และ $\lambda = 0.1$, $\mu_1 = 0.2$ เวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนของนโยบายการให้บริการแบบไม่กำหนดความสำคัญการให้บริการก่อนจะมากกว่าเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนของนโยบายการให้บริการแบบกำหนดความสำคัญการให้บริการก่อน ส่วนในกรณีที่ $\lambda = 0.5$, $\mu_1 = 0.333$; $\lambda = 0.5$, $\mu_1 = 0.2$; $\lambda = 0.167$, $\mu_1 = 1$; $\lambda = 0.167$, $\mu_1 = 0.2$ และ $\lambda = 0.1$, $\mu_1 = 1$ เวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนของนโยบายการให้บริการแบบไม่กำหนดความสำคัญการให้บริการก่อนจะไม่แตกต่างกับเวลาคอยเฉลี่ยในร้านอาหารต่อลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการแต่ละคนของนโยบายการให้บริการแบบกำหนดความสำคัญการให้บริการก่อน

ผลจากการทดสอบดังตารางที่ 4.25 , 4.26 และ 4.27 อาจกล่าวได้ว่านโยบายการให้บริการแบบไม่กำหนดความสำคัญการให้บริการก่อนมีประสิทธิภาพการดำเนินงานไม่มากกว่านโยบายการให้บริการแบบกึ่งกำหนดความสำคัญการให้บริการก่อนที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$